

2. Aquests programes poden ser preparats i aplicats en col·laboració amb altres països part o regions. La col·laboració ha de tenir per objectiu assegurar un ambient internacional favorable i facilitar el suport financer i/o tècnic o altres formes d'assistència a fi de tractar més eficaçment els problemes de la desertificació i la sequera a diversos nivells.

3. Les disposicions dels articles 3 i 4 d'aquest annex s'han d'aplicar, mutatis mutandis, a la preparació i l'aplicació de programes d'acció subregionals, regionals i conjunts. A més, aquests programes poden incloure la realització d'activitats de recerca i desenvolupament relatives a determinats ecosistemes de les zones afectades.

4. En elaborar i aplicar programes d'acció subregionals, regionals o conjunts els països part afectats de la regió han de procedir, segons correspongui, a:

a) Determinar, en cooperació amb institucions nacionals, els objectius nacionals relacionats amb la desertificació que es puguin assolir més fàcilment mitjançant aquests programes, així com les activitats pertinents que es puguin dur a terme efectivament per mitjà dels seus programes;

b) Avaluar les capacitats operatives i les activitats de les institucions regionals, subregionals i nacionals pertinents;

c) Avaluar els programes existents en matèria de desertificació entre els països part de la regió i la seva relació amb els programes d'acció nacionals, i

d) Examinar les mesures que es puguin adoptar per coordinar els programes d'acció subregionals, regionals i conjunts, inclusivament, segons convingui, establir un comitè de coordinació, compost per representants de cada un dels països part afectats de què es tracti, encarregat d'examinar els progressos en la lluita contra la desertificació, harmonitzar els programes d'acció nacionals, fer recomanacions en les diverses etapes de preparació i aplicació del programa d'acció subregional, regional o conjunt, i servir de centre per al foment i la coordinació de la cooperació tècnica, de conformitat amb els articles 16 a 19 de la Convenció.

Article 6. *Cooperació tècnica, científica i tecnològica.*

De conformitat amb l'objectiu i els principis de la Convenció, els països part de la regió, individualment o conjuntament:

a) Han de promoure l'enfortiment de les xarxes de cooperació científica i tècnica, dels indicadors de control i dels sistemes d'informació a tots els nivells, així com la seva integració, segons convingui, a fonts mundials d'informació, i

b) Han de promoure el desenvolupament, l'adaptació i la transferència de tecnologies existents i de noves tecnologies ambientalment racionals dins i fora de la regió.

Article 7. *Recursos i mecanismes financers.*

De conformitat amb l'objectiu i els principis de la Convenció, els països part afectats de la regió, individualment o conjuntament:

a) Han d'adoptar mesures per racionalitzar i enfortir els mecanismes de provisió de fons a través de la inversió pública i privada que permetin assolir resultats concrets en la lluita contra la degradació de terres i la desertificació i en la mitigació dels efectes de la sequera;

b) Han de determinar els requeriments de cooperació internacional a fi de complementar els seus esforços nacionals i crear així, en particular, un ambient favorable per a les inversions i impulsar polítiques d'inversió actives així com un plantejament integrat per tal de lluitar eficaçment contra la desertificació, inclusivament mit-

jançant la determinació primerenca dels problemes causats per aquest procés;

c) Han de tractar d'aconseguir la participació d'associats i institucions de cooperació financera bilateral i/o multilateral a fi d'assegurar l'aplicació de la Convenció, incloses les activitats del programa en què es tinguin en compte les necessitats específiques dels països part afectats de la regió, i

d) Han d'avaluar els possibles efectes de l'incís a) de l'article 2 de l'annex en l'aplicació dels articles 6, 13 i 20 i altres disposicions connexes de la Convenció.

Article 8. *Marc institucional.*

1. Als efectes de donar operativitat a aquest annex, els països part de la regió:

a) Han d'establir i/o enfortir punts focals nacionals, encarregats de coordinar les accions relatives a la lluita contra la desertificació i/o la mitigació dels efectes de la sequera, i

b) Han d'examinar la possibilitat de crear mecanismes encaminats a enfortir la cooperació regional, segons convingui.

2. La Secretaria Permanent, a petició dels països part de la regió i de conformitat amb l'article 23 de la Convenció, pot facilitar la convocatòria de reunions de coordinació a la regió:

a) Assessorant sobre l'organització d'acords efectius de coordinació, sobre la base de l'experiència adquirida en altres acords d'aquesta classe, i

b) Proporcionant una altra informació que pugui ser pertinent per establir o millorar els processos de coordinació.

Aquest annex va entrar en vigor de manera general i per a Espanya el 6 de setembre de 2001, de conformitat amb el que disposa l'article 31 de la Convenció.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 8 d'octubre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

19994 *MODIFICACIÓ dels Estatuts d'«EUROFIMA», Societat Europea per al Finançament de Material Ferroviari (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 30 de novembre de 1984). Admissió dels ferrocarrils de la República Eslovaca (ZSR) com a accionistes d'«EUROFIMA», adoptat a Zagreb el 15 de juny de 2001. («BOE» 257, de 26-10-2001.)*

DEPARTAMENT FEDERAL D'AFERS EXTERIORS

Notificació als governs dels estats part en el Conveni relatiu a la constitució d'«EUROFIMA», Societat Europea per al Finançament de Material Ferroviari, fet a Berna el 20 d'octubre de 1955

MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS

Admissió dels Ferrocarrils de la República Eslovaca (ZSR) com a accionistes d'«EUROFIMA»

El 15 de juny de 2001, la Junta General ordinària d'accionistes d'«EUROFIMA», feta a Zagreb, va decidir admetre els Ferrocarrils de la República Eslovaca com a accionistes d'«EUROFIMA», mitjançant la cessió a aquesta xarxa de 520 accions dels «Ferrocarrils Neerlandesos, Societat Anònima».

La Junta va aprovar tot seguit la nova distribució de capital/accions i va adoptar un nou text de l'article 5 dels Estatuts de la societat.

Aquestes decisions van entrar en vigor immediatament, és a dir, el 15 de juny de 2001.

Aquesta notificació es fa en aplicació de l'article 2, lletra d), del Conveni.

«EUROFIMA»

Nova versió de 15 de juny de 2001 de l'article 5 dels Estatuts d'«EUROFIMA»

Article 5.

El capital social de la societat puja a 2.600.000.000 de francs suïssos. Està dividit en 260.000 accions, d'un valor nominal de 10.000 francs suïssos.

Després de la setena ampliació de capital (1997) i després de la cessió d'accions (2001), la distribució d'accions queda establerta de la manera següent:

64.740 accions: «Ferrocarrils Alemanys, Societat Anònima».

64.740 accions: «Societat Nacional de Ferrocarrils Francesos».

35.100 accions: «Ferrocarrils Italians de l'Estat, Societat Anònima».

25.480 accions: «Societat Nacional de Ferrocarrils Belgues».

15.080 accions: «Ferrocarrils Neerlandesos, Societat Anònima».

13.572 accions: «Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols».

13.000 accions: Ferrocarrils Federals Suïssos.

5.980 accions: Comunitat de Ferrocarrils Iugoslavaus.

5.200 accions: Ferrocarrils de l'Estat de Suècia.

5.200 accions: «Societat Nacional de Ferrocarrils Luxemburguesos».

5.200 accions: Ferrocarrils Federals Austríacs.

2.600 accions: Ferrocarrils Portuguesos.

520 accions: Organisme de Ferrocarrils Hel·lènics.

520 accions: «Ferrocarrils de l'Estat Hongarès, Societat Anònima».

520 accions: Ferrocarrils Croats.

520 accions: Ferrocarrils Eslovens.

520 accions: Ferrocarrils de Bòsnia i Hercegovina.

520 accions: Ferrocarrils de l'Estat Búlgar.

520 accions: Ferrocarrils de la República Eslovaca.

260 accions: Ferrocarrils de l'antiga República Iugoslava de Macedònia.

104 accions: Explotació de Ferrocarrils de l'Estat de la República Turca.

52 accions: Ferrocarrils de l'Estat Danès.

52 accions: Ferrocarrils de l'Estat Noruec.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 1 d'octubre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

s'oposin al seu contingut i derogar expressament el Reglament de contractació de les corporacions locals, aprovat pel Decret de 9 de gener de 1953, deixa subsistents les normes reglamentàries esmentades només quan no s'oposin al contingut de la Llei, criteri que s'aplica, amb citació expressa, al Reglament general de contractació de l'Estat, aprovat pel Decret 3410/1975, de 25 de novembre; al Decret 1005/1974, de 4 d'abril, sobre contractes d'assistència amb empreses consultores o de serveis; al Reial decret 1465/1985, de 17 de juliol, i al Reial decret 2357/1985, de 20 de novembre, que regulen els contractes de treballs específics i concrets no habituals, respectivament, a l'Administració de l'Estat, els seus organismes autònoms i la Seguretat Social i a l'Administració local. Quant al Decret llei 2/1964, de 4 de febrer, sobre revisió de preus i les seves disposicions complementàries aplica el mateix criteri de subsistència, com a normes reglamentàries, quan no s'oposin a la Llei.

Resulta així que a l'entrada en vigor de la Llei de contractes de les administracions públiques, com a normes reglamentàries o de desplegament, es van haver d'aplicar les promulgades durant la vigència de la Llei de contractes de l'Estat, per evitar un buit normatiu a nivell reglamentari que impedís l'aplicació de la Llei.

Per atendre els casos en què les remissions de la Llei a normes reglamentàries no podien operar amb l'aplicació de les d'aquest caràcter vigents anteriorment, perquè es tractava d'aspectes de nova regulació, la conveniència d'introduir noves normes reglamentàries en aspectes concrets i per aclarir certs preceptes de la Llei i determinades normes reglamentàries que es podien considerar vigents es promulga el Reial decret 390/1996, d'1 de març, de desplegament parcial de la Llei de contractes de les administracions públiques, que s'ha de considerar una solució anticipada i parcial del desplegament reglamentari de la Llei.

La Llei 53/1999, de 28 de desembre, per la qual es modifica la Llei de contractes de les administracions públiques, torna a incidir en la remissió a normes reglamentàries en aspectes concrets no regulats en la legislació anterior, disposicions que, juntament amb les de la Llei de contractes de les administracions públiques no modificades, s'incorporen al text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

Tot això ha determinat la necessitat de promulgar un reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques que, superant el caràcter parcial del Reial decret 390/1996, d'1 de març, permeti, com ho avançava el seu preàmbul, la derogació del Reglament general de l'any 1975 i de la major part de les disposicions reglamentàries vigents, precisament per la seva incorporació al nou Reglament.

2. Quant a l'estructura el Reglament segueix la mateixa sistemàtica i ordenació de matèries de la Llei que desplega, per bé que no hi coincideix exactament, ja que hi ha preceptes legals que no requereixen desplegament reglamentari i pel fet d'haver-se abandonat l'anterior sistema del Reglament de 1975 de reproduir íntegrament en el seu text el de la Llei de contractes de l'Estat, pels problemes d'inseguretat que podria derivar dels dubtes sobre el rang normatiu dels preceptes respectius.

D'altra banda manté el criteri del Reial decret 390/1996 d'incorporar en els seus XII annexos matèries com ara l'enumeració de registres dels diferents països comunitaris i signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu; determinats aspectes de la classificació; models de garanties, d'anuncis de licitació i adjudicació dels contractes; comunicació de dades al Registre públic de contractes i models en matèria de revisió de preus i certificacions d'obra. Amb això el Reglament pretén aconseguir, tal com ho va

MINISTERI D'HISENDA

19995 REIAL DECRET 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques. («BOE» 257, de 26-10-2001.)

1. La disposició derogatòria única de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, respecte a les normes reglamentàries existents, a part d'una clàusula general derogatòria de totes les que